

Тъй както Лазаръ чака въ гроба
Да чуй гласа на своя Спасъ!

Навредъ дѣ чуватъ се въздишки,
Дѣ сълзи ронжтъ се вдовишки,
Дѣ тежки желѣза дрънчжтъ
И дѣто кървитѣ течжтъ,
И дѣто има мжченици,
И обезчестени дѣвици,
И бѣдни, голи сироти,
И окървавени бащи,
И черкви, села развалени,
И пълни съ кокали полени, —
При Тунджа, Тимокъ и при Витъ;
Ввредъ, дѣто робѣтъ жаловитѣ,
Къмъ Сѣверъ горесто поглежда,
Ввредъ, дѣто грѣй една надежда,
Ввредъ, дѣто пълно е съ тжга,
Навредъ по всичка България
Една се дума чуй сега,
Единъ стонъ, единъ гласъ: Русия!

III.

Русия! Колко ни плѣни
Туй име свято, родно, мило!
То въ мрака бива намъ свѣтило,
Надѣжда — въ нашитѣ злини!

То спомня ни, че ний кога сме
Забравени отъ цѣлия свѣтъ,
Любовъ, що никога не гасне,
За нази бди съ най-сладкъ свѣтъ!

Русия! Тя земя велика
По ширъ, по брой, по сила! Тя
Съ небето има си прилика
И само съ русската душа!

Тамъ, тамъ молбитѣ ни се чуватъ,
И въ днешния печаленъ часъ,
Сърдца сѣ братски се вълнуватъ
Осѣмдесетъ милиона съ насъ!